

ملگری فیض احمد، د افغانستان د کین انقلابي غورځنگ ستر لارښود

د ۱۳۶۵ کال د لړم په ۲۱ نیټه د افغانستان انقلابي غورځنگ یو وار بیا خپل یو بل ستر لارښود له لاسه ورکړ. په دغه ورځ د ملگری ډاکتر فیض احمد وینه د یو شمیر نورو انقلابي ملگرو تر څنګ د ګلبدیني قصابانو په لاس وبهیدله، خو د انقلاب سور ګل وغوړیږي او د ولسي پرګنو د خلاصون وږمه په څپو شي.

ملگری فیض احمد چې خپل ټول ژوند د افغانستان د زیارکښانو او انقلابي غورځنگ د ودې او پرمختګ لپاره ورکړی و، وروسته له دې چې «نوی دموکراتیک غورځنگ» له زیاتو انحرافاتو او اشتباهاتو سره مخامخ شو او ډاکتر فیض، نور له داسې غورځنگ سره یو ځای کار نشو کولای، له هغې څخه جلا او د «افغانستان د ولسونو انقلابي ډله» یې د یو شمیر نورو ملگرو په مرسته جوړه کړه، خو د افغانستان انقلابي غورځنگ ته نوی الترناتیو وړاندې او د دغه غورځنگ غړي په کې راتول کړی. «د افغانستان د ولسونو انقلابي ډله» د ډاکتر فیض تر مشرۍ لاندې ډیر ژر پراخه او په څو ولایتونو کې یې منظم تشکيلاتي کار پیل کړ او د روسانو ګوډاګي دولت ته په ستر ګواښ بدله شوه. د ۱۳۵۸ کال د زمري په ۱۴ نیټه کله چې «د افغانستان د ولسونو انقلابي ډله» په بالاحصار کې نظامي حرکت تر سره کړ، سره له دې چې دغه حرکت یو اشتباه و، خو په ډاګه یې کړه چې دا ډله له څومره ځواک او پیاوړتیا څخه برخمنه ده. د دغه حرکت په پایله کې د «ډلې» یو شمیر زیات غړي او کادرونه یا شهیدان او یا بنديان شول، چې په خپله ملگری ډاکتر هم په کې شامل و. ملگری فیض احمد له نیول کیدو څو ورځې وروسته په دې وتوانید چې له صدارت زندان څخه وتښتي او بیرته له «ډلې» سره یو ځای شي. د بالاحصار حرکت پر «ډلې» مرکونې ضربه وارده کړه، چې که د ملگری فیض احمد په څیر لارښود یې نه درلودلای، ښایي ډله په هماغه لومړیو ورځو کې له منځه تللې وای، خو د ملگری ډاکتر درایت او سیاسي او تشکيلاتي پوهه د دې لامل شوه چې «د افغانستان د ولسونو انقلابي ډله» له حتمي له منځه تللو څخه وژغوري او پر ستونزو برلاسې شي.

وروسته له دې چې په کال ۱۳۵۹ کې «د افغانستان د ولسونو انقلابي ډله» په «رهایی سازمان» بدله شوه، دا هغه مهال و چې هیواد د روسانو تر مستقیم یرغل لاندې راغلی او د هیواد په هر ګوټ کې د خپلواکۍ جګړې لمبې

بلې شوې وې. د سازمان زيات غړي د روسانو په وړاندې د جگړې لپاره جبهو ته واستول شول او د سازمان د کار په وړاندې ستونزې لا زياتې شوې. رهايي سازمان د ملگري ډاکتر فيض احمد تر مشرۍ لاندې له يوې خوا د روسانو او د هغوی د ګوډاګي رژيم او له بلې خوا د مذهبي فاشيستي تنظيمونو تر مستقيم ګواښ لاندې راغی، چې په دې ترڅ کې د سازمان د لسګونو کادرونو او غړو وينې د روسانو او يا مذهبي فاشيستانو په لاس توی او په دې توګه د انقلابي غورځنګ د شهيدانو له ستر کاروان سره چې لست يې خورا اوږد دی يو ځای شول. محسن، راهب، داود، اشرف، استاد حبيب الله، نعمت، بصيرجان، ماما حکيم، يوسف، ډاکتر صمد دراني، ډاکتر اسد، پسرلی، فهيم، سعيدجان، الفت، حارث، نجيب، حمزه، قباد، يعقوب، عبدالله، ميرويس، محمود، فياض او د سازمان لسګونه نور غړي چې د آزادۍ او خپلې ايډيولوژۍ په لاره کې له خپلو سرونو تير شول، د انقلاب نيا لګی يې په خپلو سرو وينو اوبه کړ او په هرې دښتې او درې کې يې سره غاټول وغوړول.

د افغانستان انقلابي سازمان د دې تر څنګ چې د ملگري فيض احمد د شهادت د ورځې لمانځنه کوی، تر څنګ يې د افغانستان د انقلابي غورځنګ د نورو رهبرانو لکه اکرم ياري، مجيد کلکانی او لطيف محمودي لمانځنه هم کوي چې سربښندنه او انقلابي عمل او کار يې د انقلابي سازمانونو لپاره د لارې مشعل دی.

د افغانستان انقلابي سازمان ټينګه ژمنه کړې چې په هيڅ ډول به هغو کسانو او ډلو ټپلو ته اجازه ورنکړي چې د ملگري فيض احمد سره لاره له امپرياليستي هيوادونو نه د مډالونو په اخيستلو سره له خپل برم او اعتبار څخه تشه کړي. د افغانستان انقلابي سازمان ژمنه کوي تر هغو به د ملگري فيض احمد او د هغه د تللو يارانو سور بيرغ پر خپلو اوږو رپوي او د هغوی لارې ته به دوام ورکوي، خو د غړو په تن کې يې ساه وي او په رګونو کې يې وينه. د تللو ملګرو د سرو وينو واقعي لمانځنه يوازې هغه وخت تر سره کيدای شي چې د هغوی ميرانه، سربښندنه، له ملګرو سره مينه او له امپرياليستانو څخه کرکه نه په لفظ بلکې په عمل کې پلې کړو.

مړ دې وي امپرياليزم

مخ په وړاندې د سوسياليزم په لور

د افغانستان انقلابي سازمان

د ۱۳۸۹ د لړم ۲۱

